

Pr kapitola 10.

[1] Přísloví Šalomounova. Syn moudrý dělá radost otci, kdežto syn hloupý působí žal matce. [2] Neprávem nabyté poklady neprospějí, kdežto spravedlnost vysvobodí od smrti. [3] Hospodin nedopustí, aby hladověl spravedlivý, kdežto choutkám svévolníků činí přítrž. [4] Zchudne, kdo pracuje zahálčivou dlaní, kdežto pilné jejich ruka obohatí. [5] Kdo v létě sklízí, je syn prozíravý, kdo prospí žně, je pro ostudu. [6] Mnohé požehnání spočine na hlavě spravedlivého, kdežto v ústech svévolníků se skrývá násilí. [7] Památka spravedlivého bude k požehnání, kdežto jméno svévolníků zpráchniví. [8] Kdo je moudrého srdce, přijímá příkazy, kdežto kdo je pošetilých rtů, ten padne. [9] Kdo žije bezúhonně, žije bezpečně, kdežto kdo chodí křivolakými cestami, bude odhalen. [10] Kdo mrká okem, působí trápení, a kdo je pošetilých rtů, ten padne. [11] Ústa spravedlivého jsou zdrojem života, kdežto v ústech svévolníků se skrývá násilí. [12] Nenávist vyvolává sváry, kdežto láska přikrývá všechna přestoupení. [13] Na rtech rozumného se nalézá moudrost, kdežto hůl dopadne na hřbet toho, kdo je bez rozumu. [14] Moudří uchovávají poznání, kdežto ústa pošetilce přinášejí zkázu. [15] Majetek bohatého je jeho pevnou tvrzí, chudoba nuzných je jejich zkázou. [16] Výdělek spravedlivého slouží k životu, výtěŘek svévolníkův k hříchu. [17] Ukazuje stezku k životu, kdo dbá na napomenutí, kdežto kdo si domluv nevšímá, zavádí na scestí. [18] Kdo skrývá nenávist za zrádné rty, i ten, kdo šíří pomluvy, je hlupák. [19] Mnohomluvnost nezůstává bez přestoupení, kdežto kdo krotí své rty, je prozíravý. [20] Jazyk spravedlivého je výborné stříbro, srdce svévolníků nestojí za nic. [21] Rty spravedlivého připravují pastvu mnohým, ale pošetilci umírají na to, že jsou bez rozumu. [22] Hospodinovo požehnání obohacuje a trápení s sebou nepřináší. [23] Radostnou hrou je pro hlupáka mrzké jednání, kdežto pro rozumného muže moudrost. [24] Čeho se léká svévolník, to na něj přijde, kdežto touha spravedlivých se splní. [25] Když se přičene vichřice, je po svévolníkovi, kdežto spravedlivý má základ věčný. [26] Jako ocet zubům a kouř očím, tak je lenoch těm, kteří ho posílají. [27] Bázeň před Hospodinem přidává dnů, kdežto svévolníkům se léta zkrátí. [28] Očekávání spravedlivých je radostné, kdežto naděje svévolníků přijde vniveč. [29] Cesta Hospodinova je záštitou bezúhonnému, kdežto zkázou pro ty, kdo páchají ničemností. [30] Spravedlivý se nikdy nezhroutí, kdežto svévolníci zemi nezabydlí. [31] Ústa spravedlivého plodí moudrost, kdežto jazyk proradný bude vyřat. [32] Rty spravedlivého vědí, v čem má Bůh zalíbení, kdežto ústa svévolníků znají jen proradnost.